29/06/2019

Ο Απόστολος Παύλος και το όραμά του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ’

Παῦλος, ἀπόστολος, ἀποστολή, ἱεραποστολή, ἔννοιες πνευματικῶς ταυτόσημες. Καί δέν θά μποροῦσε νά ἦταν διαφορετικά γιά τή μεγάλη προσωπικότητα τοῦ Χριστιανισμοῦ τόν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν Παῦλο. Ὁ οὐρανοβάμων ζεῖ καί κινεῖται μέσα στό πνεῦμα τῶν λόγων τοῦ Κυρίου: <<Πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη>> (Ματθ. 28:19). Αὐτός ὁ ἱερός πόθος τῆς μεταδόσεως στούς συνανθρώπους του τοῦ Εὐαγγελικοῦ μηνύματος τόν συνέχει σ’ ὅλη του τή ζωή. Ζεῖ διαρκῶς μετά τήν ἐπιστροφή του εἰς Χριστόν μέ τό θαῦμα τῆς Δαμασκοῦ μέ ἰσχυρότατη τήν συναίσθηση τῆς ἱερῆς του ἀποστολῆς. <<Ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται. Οὐαί δέ μοι ἐστίν, ἐάν μή εὐαγγελίζωμαι>> (Α’ Κορ. 9:16) θά γράψει πρός τούς Κορινθίους καί πρός τούς Ῥωμαίους θά πεῖ: <<Ἕλλησί τε καί βαρβάροις, σοφοῖς τε καί ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί>> (Ῥωμ. 1:14).

Ἀπό τά Ἱεροσόλυμα, τήν Ἀθήνα, τή Ῥώμη, μέχρι καί τήν Ἱσπανία ὁ Παῦλος δέν θά παύσει νά κηρύττει Χριστόν Ἐσταυρωμένον καί Ἀναστάντα καί νά μεταφέρει τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τήν χριστιανική ἐλπίδα, τήν εἰρήνη καί τήν καταλλαγή μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί τῶν λαῶν. Ὁ Θεός τοῦ δείχνει τόν ἱεραποστολικό δρόμο καί

<<δεδεμένος τῷ Πνεύματι>>, ἐκεῖνος πορεύεται. Θά περιοδεύσει ἀνά τήν οἰκουμένη χωρίς νά μετρήσει θυσίες, κόπους, διώξεις, ταλαιπωρίες. Ὡραιότατα, ὁ ἱερός Χρυσόστομος θά πεῖ, ὅτι << ὡς πτηνόν τήν οἰκουμένην ἔδραμε>>.

Εἰδικότερα, ὁ ἀπ. Παῦλος διοργάνωσε τέσσαρες μεγάλες ἀποστολικές περιοδεῖες. Κέντρον του ἔχει τή μεγάλη πόλη τῆς Ἀντιόχειας καί ὀργανώνει τό ἱεραποστολικό του ἔργο συστηματικά, ποιμαντικά, οἰκοδομητικά, καθοδηγούμενος ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριν τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν σ΄ Ἀνατολή καί Δύση.

Ἡ ἱεραποστολή γιά τόν Παῦλο δέν εἶναι δευτερευούσης σημασίας ἐργασία. Εἶναι γι' αὐτόν ἕνας ἀκατάπαυστος ἀγῶνας <<νυκτός καί ἡμέρας>>. Εἴτε μέ τό φλογερό του κήρυγμα, εἴτε μέ τίς ἐπιστολές του, εἴτε μέ τίς ἐπισκέψεις καί ἀτομικές ἐπικοινωνίες, κυριολεκτικά δίνεται ὁλόκληρος γιά τόν ἄλλον, τόν κάθε ἄλλον πού εἶναι ἀδελφός του ἐν Χριστῷ. Γιά τόν Ἀπόστολο, οἱ πιστοί εἶναι ἀδελφοί του ἀγαπητοί καί ἐπιπόθητοι, χαρά καί στέφανός του. Ὑπέροχα τόν ἐγκωμιάζει ὁ ἱ. Χρυσόστομος ὅταν γράφει: <<Ἕνας ἄνθρωπος αὐτός κατέκτησε ὅλην τήν οἰκουμένην καί μετέστρεψε ὅλους εἰς τήν μίαν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας. Καί ὡσάν λέων πού βρυχᾶται καί νομίζεις ὅτι βγάζει φωτιά ἀπό τό στόμα ἔτσι καί ὁ Παῦλος ἦτο ἀσυγκράτητος, καί ἀπό τόπου εἰς τόπον μεταπήδα συνεχῶς. Ἔτρεξε πρός τούτους, ἦλθεν εἰς ἐκείνους, ἔφυγε διά τούς μέν, ἐπέταξε πρός τούς δέ ταχύτερος καί ἀπό τόν ἄνεμον. Ὡσάν νά ἦτο ἡ οἰκουμένη ὅλη ἕνα σπίτι ἤ ἕνα πλοῖον τήν ἐκυβέρνα. Καί τούς μέν ἐβάπτιζε, ἀφοῦ τούς ἐνέσυρε ἀπό τήν θάλασσαν τοῦ κακοῦ, τούς δέ κλονιζομένους ἐστήριζε, τούς ναύτας τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας καθωδήγει. Εἰς τά πηδάλια ἐκάθητο, τήν πλώρην ἐπώπτευε, τά σχοινία ἐτέντωνε, τά κουπιά ἔπιανε. Τά ἱστία ἄνοιγε ἤ ἐμάζευε, πρός τόν οὐρανόν ἔβλεπε. Ἦτο αὐτός μέσα σ' ὅλα. Καί ναύτης καί κυβερνήτης καί πλώρη καί πανιά καί πλοῖον. Καί τά πάντα ὑπέμεινε διά νά ἀπαλλάξῃ τούς ἄλλους ἀπό τό κακό>>. Τελικά, ὁ πόθος του ἦταν πόθος ἱερώτατος. Μόχθος καί πόθος νά καθοδηγήση τούς ἀκροατές του στόν ἀληθινό Θεό καί νά παραστήσῃ <<πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ>> (Κολ. 1:28). Αὐτή ἦταν ἡ ὑψηλή ἀποστολή του.

Ἡ πρώτη ἀποστολική περιοδεία του περιέλαβε τήν Κύπρο, τήν Πέργη τῆς Παμφυλίας, τήν Ἀντιόχεια τῆς Πισιδίας, τή Λυκαονία, τό Ἰκόνιον, τά Λύστρα, τή Δέρβη. Συγκεκριμένες πληροφορίες γιά τό ἀποστολικό αὐτό ταξίδι δίνουν τά κεφάλαια 13 καί 14 τοῦ βιβλίου τῶν << Πράξεων Ἀποστόλων>>. Ἡ πρώτη αὐτή περιοδεία εἶχε μάλιστα μεγάλη ἐπιτυχία καθ΄ ὅτι δημιουργήθηκαν πολλές χριστιανικές κοινότητες καί ἱδρύθηκαν πολλές Ἐκκλησίες ἀποτελουμένων κυρίως ἐξ ἐθνικῶν.

Ἡ δεύτερη ἀποστολική περιοδεία εἶχε στό πρόγραμμά της τήν Κιλικία, τή Φρυγία, τή Γαλατική χώρα, τήν περιοχή τῆς Τρωάδος. Στήν Τρωάδα ἀξίζει νά μείνουμε

κάπως περισσότερο. Στήν πόλη αὐτή ὁ Ἀπόστολος καθοδηγεῖται λίαν ἐμφαντικῶς ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἕνας ἄνδρας Μακεδών ἐνεφανίσθη κατ' ὄναρ στόν Παῦλο λέγοντάς του: <<Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν >> (Πράξ. 16:10). Ἐδῶ κρύπτεται καί ἡ ἀρχή τῆς διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ στή Δύση καί ἀνοίγονται οἱ πύλες τοῦ ἐθνικοῦ κόσμου γιά νά ἔλθῃ τό φῶς τῆς νέας πίστεως. Ἀπό τήν Τρωάδα ἔρχεται εἰς Φιλίππους καί διαμέσου τῆς Ἀμφιπόλεως καί τῆς Ἀπολλωνίας καταφθάνει στή Θεσσαλονίκη καί ἀπό ἐκεῖ στή Βέροια. Ἀκολουθεῖ τό ταξίδι στό ἰοστεφές ἄστυ, στό << τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης ἔρεισμα>>, στήν Ἀθήνα. Μέ τόν περίφημο λόγο του πρός τούς Ἀθηναίους στόν Ἄρειο Πάγο, παρά τήν πρώτη μικρή χριστιανική ὁμάδα πού σχηματίσθηκε, ἡ εἰδωλολατρία παρέμεινε ὡς μυθολογία πού ἦταν καί τά ποικιλώνυμα φιλοσοφικά συστήματα ἀντικαθίστανται ἀπό τήν αἰώνια ἀλήθεια καί τήν ἀποκάλυψη τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ Παῦλος ἀντιπαραβάλλει τό χριστιανικό πνεῦμα πρός τήν τυπικότητα τοῦ Ἰουδαϊκοῦ κόσμου καί τήν κενότητα τῆς εἰδωλολατρίας. Ἐξαγγέλλει τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ ὡς δύναμη καί σοφία Θεοῦ ἔναντι τῆς ὀρθολογιζούσης ἑλληνικῆς σκέψεως πού τό βλέπει ὡς <<μωρία>> καί τοῦ ἰουδαϊκοῦ νομικισμοῦ πού τό χαρακτηρίζει ὡς <<σκάνδαλο>>. Ὁ << ἄγνωστος Θεός>> πλέον καθίσταται γνωστός. Ἡ δευτέρα του αὐτή ἀποστολική περιοδεία καταλήγει μέ τήν ἐπίσκεψη καί παραμονή του στήν Κόρινθο ὅπου θά ἐργασθεῖ σκληρά καί θά γράψει τίς πρός Θεσσαλονικεῖς δύο ἐπιστολές του.

Ἡ τρίτη ἀποστολική περιοδεία περιέλαβε τήν Ἔφεσο καί ἄλλα μέρη τῆς Μ. Ἀσίας ὡς ἐπίσης καί πάλιν περιοχές καί πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ ἡ τέταρτη περιοδεία ἁπλώθηκε ἀπό τήν Μ. Ἀσία, Ἑλλάδα μέχρι τήν Ῥώμη καί τήν Ἱσπανία. Στή πρωτεύουσα τοῦ ἐθνικοῦ κόσμου, τήν Ῥώμη συνέβη ἡ φυλάκιση του καί τό μαρτυρικό τέλος του περί τό 68μ.Χ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, πράγματι, κατέστη ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν καί ἡ προσωπικότης του εἶναι μεγάλη μέσα στήν ἱστορία τοῦ πνεύματος τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ θεολογία του ἐμπνέει καί μυσταγωγεῖ τίς ψυχές καί τό κήρυγμά του παρηγορεῖ, ἐνισχύει καί συγκινεῖ. Οἱ ὑπέροχες καί θεόπνευστες ἐπιστολές του, δεκατέσσερεις τόν ἀριθμόν μποροῦν << ἐν τοῖς πράγμασι>> νά καταστοῦν βίωμα καί καθημερινή πράξη δίδοντας νόημα στήν ἀνθρώπινη ζωή. Καί τοῦτο γιατί ὁ ἴδιος ζοῦσε ἐν τῷ Χριστῷ καί Χριστός ἔζη ἐν αὐτῷ. Ἦταν μία ὁλοζώντανη προβολή τοῦ Χριστοῦ πρός τά ἔθνη. Ἡ ὑπακοή του στή θεία βούληση εἶναι τό βασικό του γνώρισμα καθ’ ὅτι εἶχε πάντοτε βαθύτατη ὑπαρξιακή συναίσθηση τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς στήν ὁποία κλήθηκε ἀπό τό Θεό. Ὁ ἴδιος χαρακτηρίζει τόν ἀγῶνα του μέ τά ρήματα <<τρέχω>>, <<πυκτεύω>>, <<θηριομαχῶ>>. Εἶχε τό πάθος τοῦ προφήτη, τήν τέχνη τοῦ παιδαγωγοῦ, τήν ἀγάπη τοῦ πατέρα. Γι’ αὐτό καί ἔγινε << τοῖς πᾶσι τά πάντα >>.

Ὁ Παῦλος εἶναι οἰκουμενικός διδάσκαλος. Εἶναι, ὁ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ στυλοβάτης. Εἶναι τῆς Ἑλλάδος, Ἀπόστολος καί στήριγμα, καύχημα καί δόξα._